

[Ib Christensen.]

nu er tilbage, fra regeringens side, ligesom vi i konsekvens af vores holdning kan anbefale det af SF stillede dagsordensforslag.

Kurt Hansen (VS):

Som vi allerede gjorde det meget klart ved første behandling, vil VS gå imod disse to lovforslag, som er til anden behandling her. Vi har lige fra første gang, man er begyndt at føre indkomstpolitik i dette land, nemlig i 1967, været konsekvent modstandere af den form for statslig styring af arbejderlønningerne og forsøg på at underlægge hele arbejdsmarkedet nogle restriktioner fra statens side, og også denne gang vil vi naturligvis vende os meget skarpt imod det.

Indgrebene er slet og ret et tydeligt bevis på, hvordan statsmagten og folkettinget til enhver tid er parat til at imødekomme arbejdsgivernes interesser; når de bare knipser med fingrene, skal folkettinget nok være der med den socialdemokratiske regering. Nu har man igen de sidste 2-3 år simpelt hen gennemført omkring 10 kriseforlig, der skærer dybere og dybere hver eneste gang, og det har været arbejderklassen, der simpelt hen har måttet lægge ryg til hver eneste gang, som det naturligvis også er tilfældet denne gang.

Lad os prøve at se, hvad det er, der er det konkrete indhold i den her aktion – ja, jeg tillader mig at kalde det en aktion – der bliver ført frem fra socialdemokratiet og fra alle de øvrige borgerlige partier, og hvor fremskridtspartiet også er med helt på linje med dem, der har foreslået indgrebet.

Der har på flere færgeruter været en klar enighed imellem sømandsforbundet og de enkelte redere, men der er gået politisk spekulation i det på den måde, at Arbejdsgiverforeningen simpelt hen ikke ville tillade, at man kørte overenskomstforhandlinger på den måde, man altid har gjort det. Der er gået politisk spekulation i det på den måde, at det skulle centraliseres, det skulle ikke lykkes at opnå forhandlingsresultater, som var afhængige af de arbejdsforhold, man i øvrigt havde. Det var tilfældet, og det er realiteten i det. Man skal have styring på det. Det skal lægges som en forlængelse af den indkomstpolitik, man i øvrigt er interesseret i at køre igennem herindefra, hverken mere eller mindre. Det er ikke bare Bornholmsruten, man var enig om, der er også mange andre ruter, som man var enig om, hvis

man kunne få garanteret de 29 kr., som var indbygget i det mæglingforslag, som man op-højede til lov for nogle måneder siden. Men sagen er jo den, at man ikke har garanti for, at man kan få mere end mellem 16 og 18 kr. for de ungarbedjere, der vel at mærke er over 18 år, ikke bare ungarbedjere, som man i øvrigt definerer dem, men ungarbedjere over 18 år. Det kunne man ikke give garantier for fra Arbejdsgiverforeningen, og man ville ikke give garantierne fra regeringens side, for det er jo sådan, at regeringen også har haft mulighed for at give disse garantier, hvis den bare ville, og på den måde kunne den have sikret, at bornholmerbåden var gået planmæssigt i aften kl. 23. Men regeringen ønskede simpelt hen ikke at få denne rute i gang kl. 23 i aften. Sagen var den, at man ønskede en politisk spekulation i en konflikt, hverken mere eller mindre.

Den måde, dagspressen har behandlet sømændene på, er jo også ganske karakteristisk. Man har forsøgt at køre en massiv hetz på, at de små øsamfund var afskåret, og man kunne bringe det ene og det andet og det syvende i fare, fordi sømændene optrådte på den helt uanstændige måde, som tilfældet var.

Jeg fik en oplysning i arbejdsmarkedsudvalget i dag, der gik på, at på den forbindelse, der var opretholdt til Ærø, havde der været en belægningsprocent på 71, siger og skriver 71, i hele den periode. Det siger vistnok noget om hutheden og demagogien i den hetz, der har været kørt fra socialdemokratiet, de borgerlige partier og pressen i det hele taget.

Jeg skal ikke sige så forfærdelig meget om telegrafisterne på Grønland, blot henvise til det, som hr. Tyroll sagde på VS' vegne under første behandling, og så tilføje, at det er karakteristisk, at man begynder med i lovforslaget at sige, at vi skal have en uvildig opmand, en uvildig opmand, som skal sætte sig hen og være mægler dels imellem overgriberne, altså her folkettinget, de, der griber ind, og så dem, der bliver grebet ind til fordel for, nemlig statsmagten, og så har man til sidst tredjeparten, det er dem, der bliver grebet ind imod. Så skulle man forestille sig, at der kunne være en uvildig instans, der delte sol og vind lige imellem disse instanser. Det tror jeg nok enhver kan se er skudt gennem hovedet.

Må jeg sige i forbindelse med det forslag om motiveret dagsorden, som er fremsat af SF, at det vil vi gå ind for. Det undrer os blot en lille smule, da SF jo altid er meget interesseret i